

fastholde dette Forslag. I det Dieblit, det Dampskib, som vi nu skulle bevilge, træder i Fart, vil som det ærede Medlem antydede, den Diligenceforbindelse, som skulde befordre Kjøbenhavnsposten over Nørre Mølle til Stubbejøbing, blive nedlagt; men da kan den af mig foreslaaede Diligenceforbindelse træde istedet, og den skal da besørge den lokale Forbindelse mellem den øvrige Del af Stiftet og Stubbejøbing. At jeg har tillet Forslaget for min egen Skyld, som det ærede Medlem syntes at antage, maa man ikke tro. Jeg kan ganske vist have Fordel deraf; mine Breve kunne komme en Dag eller to tidligere ligesom Andros Breve; og skulde jeg være nødt til at rejse til Stubbejøbing, hvilket jo ogsaa kunde være Tilfældet, saa kunde jeg ganske vist komme til at benytte det offentlige Befordringsvæsen, hvad man nu ikke kan. Men det, kan jeg forsikre det ærede Medlem, er den eneste Fordel, jeg kan tænke mig i saa Henseende. Jeg kan imidlertid ogsaa forsikre det ærede Medlem om, at det ikke er min personlige Sympathi alene, men det er netop de lokale Interesser, der her gjøre sig gjældende, og dersom det ærede Medlem havde set, hvad der var kommet frem fra den anden Side derovre, dersom han f. Ex. havde læst „Lolland-Falsters-Stiftstidende“ — et Organ, der gaar i modsat Retning af mine Interesser — for Lørdag og Søndag, saa vilde han have set, med hvilken Energi man der har taget fat paa dette Spørgsmaal og paavist Nødvendigheden af en bedre lokal Forbindelse. Jeg tvivler ikke om, at der fra alle Sider i Lolland-Falsters Stift vil rejse sig Røster for Nødvendigheden af at faae dette ordnet paa en bedre Maade. Om det end i Dieblittet ser ud, som om der her forlanges en Bevilling af staalkens 2,000 Kr., kan jeg ikke paa nogen Maade se, at det, saasnart den anden Bevilling bliver givet, som Udvalget har anbefalet, vil medføre nogen Forøgelse i Udgifterne til Lolland-Falsters Postvæsen. Jeg skal anbefale det ærede Thing at vedtage dette Forslag. Det er efter min Mening noget saa Nødvendigt efter Tidens Fordringer, at det ikke kan forsvares, at der paa noget Sted, paa Hovedrouten mellem to Byer, ja imellem en By og alle de andre Postdistrikter i Stiftet, finder en saadan Forbindelse Sted. Med disse Ord skal jeg anbefale Forslaget til det ærede Things Velvilje.

Christiansen: Jeg vil blot tillade mig med faa Ord at omtale Vindringsforslaget under Nr. 38 arjaaende Bevilling til Fremme af Havelaag og Aereplantning i Vestjylland. Først skal jeg udtale min Tak og Anekjendelse til det ærede Finantsudvalg, der har betænkt Vestjylland med en Hjælp og Understøttelse for at overvinde de Vanskeligheder, som i den Egn ere forbundne med Havedyrkning og Aereplantning. Det er ganske vist, at vi have et koldt Klima, og at der er trist

derovre. Især føle vi dette tungt, naar vi komme fra Derne og det østlige Jylland, og det er derfor meget smukt, at de ærede Medlemmer tænke paa at afhjælpe den Trang, vi føle. Det er nu ogsaa mit Haab og Ønske, at det ærede Thing vil bevilge den forlangte Sum til dette Diemed, og det fremgik jo ogsaa af den ærede Ministers Udtalelse igaar, at han gjerne vil tage imod den. Forsaavidt dette Ønske opfyldes, staar nu kun det Spørgsmaal tilbage, i hvilken Form denne Bevilling skal gives, for at den kan komme til den største, nyttebringende Virkning i det antydede Diemed. I saa Henseende foreligger der jo to Opfattelser, idet Flertallet mener, at det er rigtigt at overlade denne Sum til Hedeselskabet. Denne Betragtning har jeg en Del Betænkning ved. Jeg tror da, at det vilde være rigtigere for Thinget at følge det ærede Mindretals Opfattelse. Hedeselskabet har jo hovedsagelig sin Virksomhed midt inde i Jylland; men den Del af Landet, som man har tænkt, at denne Bevilling skulde komme tilgode, er jo navnlig Vestjylland. Hedeselskabet strækker sin Virksomhed langt ud mod Vest, men ingen Steder ud til Bestkysten, hvor det især gjælder om at faae den Sag, som her er tænkt paa, fremmet. Selskabet har vistnok ogsaa Forbindelse med de nordlige Amter, Thisted og Hjørring Amter, men den er meget indskrænket; det har ogsaa Forbindelse med Ribe og Ringkjøbing Amter, men det naaer ikke, saavidt mig bekjendt, ud til Vesterhavet. Desuden skjønner jeg heller ikke, at Regjeringen og Rigsdagen i Fremtiden saa let kunne faae Indseende med, hvad der bliver udrettet med Pengene, naar de forvinde i det store Selskabs Virksomhed, som, naar de blive uddelede og administrerede ad en anden Veie. Jeg tror derfor, at det er heldigt at følge det ærede Mindretal i den Betragtning, at den ærede Indenrigsminister kommer til at uddele denne Bevilling. Jeg er ikke enig med det ærede Mindretal i den Motivering, han gav igaar, thi jeg tror neppe, at Administrationen af Klitbeplantningerne vil være den heldigste Autoritet at henlægge denne Bevilling til. Derimod mener jeg, at vi maaske heldigere kunde gaa en anden Veie, en Veie, som ved forskellige Bevillinger er fulgt, den nemlig, at give Bevillingen til Landbosforeningerne i de vestjydske Amter. Man kunde jo give denne Bevilling til disse med den samme Forpligtelse, som Landbosforeningerne over det hele Land have med Hensyn til Bevillingen til Præmier for veldyrkede Husmandslobber, nemlig, at de selv skulle afse et Beløb for i Forening med Statens Tilskud at virke i denne Retning. Det er det, som i Almindelighed er brugt, at det er Hjælp til Selvhjælp, Staten skal give. Tillige vil det ogsaa have den Fordel, at Sagen vil blive diskuteret i de stedlige Landbosforeninger. En saadan mundtlig Diskussion er altid mere heldig til at vække Interesse for en Sag, end naar der blot kommer en Bevil-